Z histórie psychiatrie pre našich čitateľov

O autorovi: Werner Schwidder (1917-1970)

Jozef Hašto

WERNER SCHWIDDER (1917-1970) sa narodil v Berlíne. Vyštudoval medicínu a r. 1942 začal s cvičnou analýzou v podmienkach, ktoré v narcistickom Nemecku nepriali psychoanalýze, keď určitú obmedzenú aktivitu mohol vyvíjať len okruh okolo „neopsychoanalytika“ H. Schultz-Henckeho v Berlíne. Schultz-Hencke bol otvorený voči všetkým hlbinným smerom (Freud, Adler, Jung a ďalší).

Schwidder sa pôvodne zaujímal o detskú psychiatriu a i jeho doktorská práca je z tejto oblasti: „Untersuchungen zur Symptomatologie und Pathogenese der Enuresis“. Bola to prvá doktorská práca na Berlínskej Univerzite, ktorá mala psychoanalytické zameranie.

Od r. 1948 viedol na Berlínskej poliklinike oddelenie pre detskú psychiatriu. Jeho spolupracovníci si u neho cenili „neobyčajný organizačný talent a schopnosť nadchnúť a viesť kolegov“.

R. 1951 zorganizoval spolu s významnou psychoanalytičkou Annemarie Dűhrssenovou pracovnú schôdzu o hlbinnej psychológii, ktorá bola po dlhých rokoch represie zo strany fašistického režimu, prvým významným podujatím tohto druhu v Nemecku.

R. 1952 sa stáva primárom v Niedersächisches Landeskrankenhaus“ v Tiefenbrunne pri Göttingene. Jeho zásluhou sa z tejto nemocnice stalo významné pracovisko zamerané na klinickú psychoterapiu a výcvikové centrum pre psychoanalýzu a psychoterapiu.

Schwidder udržiaval úzke kontakty s univerzitnou Psychiatrickou klinikou v Göttingene. Spolu s J.E. Meyerom má zásluhu na tom, že školenie v psychoanalýze získava v Západnom Nemecku pevné miesto pri vzdelávaní medikov a doškolovaní mladých lekárov - psychiatrov. W. Schwidder sa spolu s A. Dűhrssenovou tiež zaslúžili o to, že psychoanalyticky/ hlbinne orientovaná psychoterapia bola v Západnom Nemecku zaradená medzi terapeutické výkony, ktoré spadajú pod nemocenské poistenie.

Schwidder publikoval asi 60 odborných prác, ktoré sa týkajú detskej psychiatrie a neurológie. Bol tiež fascinovaný problémami psychosomatiky a svoj záujem v tejto oblasti sústreďoval na vredovú chorobu, respiračné poruchy a TBC. Publikoval významné práce o psychoterapeutickej technike, analýze snov, charakterových poruchách.

Jeho veľké literárne znalosti ho predurčovali k tomu, aby sa stal spoluautorom veľkých „handbuchov“. Do „Handbuch der Neurosenlehre und Psychotherapie“ (Urban-Schwarzenberg, 1959) napísal kapitolu o neopsychoanalýze. Prácu o Klinike neuróz v „Psychiatrie der Gegenwart“ dokončil tesne pred svojou náhlou smrťou. Smrť ho zastihla v Madride, kde prednášal o „schizoidnej neuróze“, o ktorej lepšie poznanie sa zaslúžil. Prekladanie Schwidderovej práce nebolo bez ťažkostí (1997). Pre niektoré termíny nie sú v slovenčine ekvivalenty, resp. nie sú mi známe. V takýchto prípadoch som si poslúžil „neologizmom“ alebo som ponechal originál. Dúfam, že i napriek tomu bude text čitateľný a zrozumiteľný. Pre hlbších záujemcov som ponechal i odkazy na literatúru.

Prof. MUDr. J. Hašto, PhD.
Bratislava, 2017